Broj: S1 3 U 035817 20 U
Sarajevo, 01.02.2022.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Defter" d.o.o. Sarajevo, ulica Gatačka broj 20, kojeg zastupa advokat Adnana Novo iz Sarajeva, ulica Jadranska broj 1, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-797-3/20 od 16.04.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita broj 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.02.2022.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja dok se sa potraživanjem preko dosuđenog dijela, zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 02.08.2018.godine, protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 17-06-4-16-2-24-9/18 od 24.07.2018.godine, ugovornog organa BiH-Ministarstvo sigurnosti-Granična policija BiH. Odbijen je zahtjev tužitelja za povrat sedstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM kao i zajtjev za naknadu troškova sastava žalbe pravnog zastupanja u iznosu od 1.263,60KM.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog propisa, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja odnosno iz razloga propisanih u odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima

BiH. Tužbom ukazuje da izvršio uvid u izabranu ponudu ponuđača Alf-om do.o.o Banja Luka ali mu nije omogućeno kopiranje dijelova ponude što je suprotno odredbama člana 72. Zakona o upravnom postupku BiH. Na ovaj način, tužitelju su ograničena prava na djeltovorni pravni lijek pa je tužitelj uputio žalbu tuženom koju tuženi nije razmatrao te nije cijenio ni jedan dokaz dostavljen uz žalbu. Tuženi nije postupao ni u skladu sa presudom suda BiH broj: S 1 3 U 030558 18 U od 19.03.2020. godine jer je ponovo odbio navode iz žalbe tužitelja. Tuženi nezakonito navodi da nije bilo mjesta primjeni Zakona o upravnom postupku BiH jer je navedeno regulisano i u Zakonu o javnim nabavkama BiH. U konačnici, nezakonito je oobrazloženje rješenja i da tužitelj nije u zahtjevu naveo da traži kopiranje spisa jer u skladu sa članom 72. stav 3. Zakona o upravnom postupku BiH takav zahtjev se može postaviti i usmeno. Stoga tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i u cijelosti usvoji žalba tužitelja od 02.08.2018. godine, a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1088,10 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi i ugovorni organ su predložili da se tužba odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Kako to proizilazi iz podataka spisa predmeta dostavljenih ovom sudu, osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača te je odbijen i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava za pokretanje postupka kao i zahtjev za naknadu troškova zastupanje. Ured za razmatranje žalbi BiH je nakon ocjene svih žalbenih navoda i uvidom u dokaze, imajući u vidu upute iz presude suda BiH broj: S 1 3 U 030558 18 U od 19.03.2020.godine, ponovo ocijenio da je ugovorni organ tužitelju omogućio traženi uvid u skladu sa članom 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama BIH. Tuženi je ocijenio da je tužitelju onemogućeno kopiranje obzirom da je podnio Zahtjev u kojem je tražio uvid u ponudu a ne koprianje isto dok se kopiranje može izvršiti u skladu sa članom 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama BiH, po kojem zahtjevu se rješava u roku od 15 dana rješava, u posebnom postupku. Dakle, tužitelj je odbio da izvrši uvid u ponudu i tražio je kopiranje, suprotno zahtjevu koji je podnio, dana 31.07.2018.godine. U konačnici je ponovo ocijenio da je odluka ugovornog organa pravilna i zakonita i da nije osnovan tužiteljev prigovor da je u konkretnom slučaju valjalo primijeniti supsidijarni propis, Zakona o upravnom postupku BiH obzirom da je navedeno regulisano odredbom člana 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

U skladu sa odredbom člana 117. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) (Odjeljak B. Supsidijarna primjena) (Supsidijarna primjena pravila upravnog postupka) na postupak pred URŽ-om koji nije uređen odredbama ovog zakona primijenit će se odredbe Zakona o upravnom postupku BiH. S tim u vezi, u skladu sa odredbom člana 72. stav 1. Zakona o upravnom psotupku BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) *(Razgledanje spisa i obavještavanje o toku postupka)* stranke imaju pravo da razgledaju spise ili fotokopiraju potrebne

spise predmeta i da o svom trošku prepišu potrebne spise, a organ je obavezan da to omogući. Spisi se razgledaju i prepisuju ili fotokopiraju pod nadzorom određenog službenog lica.

Slijedom navedenog, vijeće ne prihvata obrazloženje tuženog, iznesenog u pobijanom rješenju, kojim se po drugi put odbija žalba tužitelja a to obrazlaže na način da, Zakon o javnim nabavkama BiH nije posebno regulisao niti obavezao da se ponude kopiraju i da je dovoljno bilo da ponuđač izvrši samo uvid jer je tako i naslovio akt odnosno zahtjev od 31.07.2018.godine. Ovo iz razloga jer je u odredbi člana 11. stav 5. tog zakona, propisano da će, nakon prijema odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili odluke o poništenju postupka nabavke, a najkasnije do isteka roka za žalbu, ugovorni organ po prijemu zahtjeva ponuđača, a najkasnije u roku od dva dana od dana prijema zahtjeva, omogućiti uvid u svaku ponudu, uključujući dokumente podnesene u skladu s članom 45. stav (2) ovog zakona, kao i pojašnjenja originalnih dokumenata u skladu s članom 68. stav (3) ovog zakona, sa izuzetkom informacija ponuđača označenih kao povjerljive u skladu s ovim članom. Osim toga, iako navedenom odredbom nije detaljno regulisano kopiranje ponude, u odredbi člana 117. Zakona o javnim nabavkama BIH jasno je propisano da se odredbe Zakona o upravnom postupku primjenjuju na postupak pred URŽ-om, koji nije uređen lex specialis propisom odnosno Zakonom o javnim nabavkama BiH.

Dakle, suština prava na uvid u ponude drugih ponuđača jeste omogućavanje svim učesnicima u postupku da se upoznaju sa svim činjenicama koje su mogle imati uticaj na rezultate postupka. Na osnovu informacija prikupljenih uvidom u ponude drugih ponuđača, svaki učesnik u postupku trebao bi moći ukazati na eventualne nepravilnosti u ponudama, neusklađenosti sa tenderskom dokumentacijom, odnosno na pogreške i propuste ugovornog organa prilikom pregleda ponuda, i sve to upotrijebiti u žalbi. U cilju osiguranja adekvatne pravne zaštite, Agencija za javne nabavke BiH je dala mišljenje da ugovorni organi trebaju omogućiti kopiranje, fotografisanje i slikanje ponuda svim zainteresiranim ponuđačima koji za to iskažu interes, osim onih podataka koji su označeni kao povjerljivi, a u skladu sa citiranim članom 11. st. (5) Zakona.

S tim u vezi, nezakonito je obrazloženje pobijanog rješenja da je tužitelj u zahtjevu od 31.07.2018.godine zahtijevao samo uvid u ponude, nego je zahtijevao i kopiju ponude izabranog ponuđača a tužiočev poziv na član 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama, ne može biti razlog za uskračivanje zahtjeva za kopiranje, obzirom da tužitelj kao i svaki ponuđač, ima zakonski rok za podnošenje žalbe na Odluku o izboru najpvoljnijeg ponuđača tako da se ovakvi zahtjevi, za kopiranje ponude tebaju rješavati prioritetno a ne nakon što tužitelj izgubi pravo i prođe rok za izjavljivanje djelotovornog pravnog lijeka. Tada, udovoljavanje zahtjevu za kopiranje, samo po sebi nije svrsishodno.

U konačnici, nakon uvida u spise predmeta i obrazloženje pobijanog rješenja, ovo sudsko vijeće je, ocijenjujući zakonitost pobijanog rješenja, ocijenilo da Ured za razmatranje žalbi BiH, prilikom donošenja novog upravnog akta, nije postupio u skladu sa uputama iz prethodne presude suda broj: S 1 3 U 030558 18 U od 19.03.2020.godine. S tim u vezi, vijeće ukazuje na odredbe člana 62-65 Zakona o upravnim sporovima BIH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) kojima je propisana obaveznost postupanja po presudama donesenim u upravnom sporu,

Zbog toga je tužbu valjalo ponovo uvažiti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje. Uvažavajući upute iz ove presude, imajući u vidu navedene odredbe zakona, Ured za razmatranje žalbi BIH će donijeti novo rješenje pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Odlučujući u zahtjevu za naknadu troškova spora, sud je našao da tužiitelju pripada pravo na sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM) plus PDV-om (40,80KM) i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Sa potraživanjem preko dosuđenog dijela zahtjev tužitelja se odbija kao neosnovan, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja i da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu s članom 19. a ne članom 12. Tarife FBiH. Dakle dosuđeni su troškovi u ukupnom iznosu od 380,80 KM

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo